

Oma Tages

1926

OMA JALGEL

Nõ 1.

KUUKIRI TÕE JA NALJA JAOKS

1926.

Toob kohast materjali pidude korraldamiseks seltsides kui ka kitsamas ringis.

Toimetanud: Leopold Hansen.

S I S U:

Lõbus poiss — Sissejuhatuseks.

Nii salaja — Naljalaul.

Voorimees — Kuplee.

Mida üks moodne daam reisisid ei või. — Naljaettekanne.

Siluetid. — Tõsine pala.

Armastus. — Naljapala.

Põõrkiik. — Pilkeline kuufilevaade.

Viis rõõmu. — Näidend.

Noodid.

Järeldrük keelatud.

„Oma jalgel“ järgmised numbrid hakkavad stügisel s. a. järjekorralikult ilmuma. — Tellimise aadress: Riia tän. 2, k. 1, Tartus.

„Oma jalgel“ kirjastus Tartus.

Tallinna Keskvangimaja trüükikoda

1907. 11. 14. Tallinnas
Keskvangimaja trüükikoda

P10417

Lõbus poiss.

Ma tunnen üht lõbusat poissi, kel seljas on narride rüüd,
Ta keerutab naerates piitsa, ja selles siis seisabki süüd,
Miks kurjad ta pääle on kõik, ega kuidagi leppida saa,
Sest võrukael sagedast turjad lööb piitsaga sügelema.

See sõjariist olgugi väike, kuid suur on ta parajal aal,
Te teate, kuis tempelgi piitsaga puhtaks sai Taaveti maal.
Nii võitmata kangelast mängib nüüd temaga lustilik mees
Ja keerutab, plaksutab piitsa, kas olgu kes tahes tal ees.

Ta onud ja tädid täis muret: see poiss on me viimane rist,
Me aust ega laitmata nimest jää järele põrmugi vist!
Ta kakub me karvad kõik kolult, meid paljaks ja armetuks teeb,
Ei enam sest häbist ja laimust tee puhtaks meid vesi ei seep.

Üht salajast kohut nad kokku küll hoolega seavad siis
Ja kärmesti süüdlase vastu säääl tarvitaks karedam viis:
Kes kelmi näeb, võtku ta kinni ja toogu meil hukkamiseks,
Sest kombes kõik häbisse saatnud ja säädnud nad pilkamiseks.

Ei kätte saa lõbusat poissi, sel vallatult naeratab meel:
Te sadasid kordasid poonud ja poote mind ikkagi veel.
Ei hoia mind kinni te viha, ei takista üksigi piir,
Sest hallidel igavail päivil ma olen kui päikese kiir.

Kui lind jätan põleva pesa ja ruttan siit kaugemale,
Et mitte ta kõdu ja tuhka jääks külge mu tiibadele,
Te määrdinud mõtete kodust ma eemale hoidma saan end
Ja jäädavast inimest kannan säääl kaasas, kus läheb mu lend.

Ma olen suur võitja ja võidan, mu võidusiht õiglusekuld,
Ja pimedas aegadest läbi ma viibutan tõrvikutuld,
Kas rutaku rüsinäl vastu mul vägevam vaenlaseparv —
Nad kokkuvad põrmuks, kui kuulvad, kuis hüüab mu lahingusarv.

Ning läbi mu narriritüü särab ja sätendab kaugemale
Mu hing nagu päikese paiste, kui vaim üle aegade.
Ei kustu mu uurivad silmad, ei kata neid surnute loor,
Ma olen ju naeratav elu, see vallatu, lõbus humoor.

Nii salaja.

Naljatalaul. (Noot raamatu lõpul).

Armastin neiukest, — nii salaja,
Ma kõigest südamest — nii salaja,
Ta pääle päeval ööl — nii salaja,
Mõtlesin puhkel, tööl — nii salaja.

Ma teda jälgisin — nii salaja,
Ja armul avatlin — nii salaja,
Tal ütlin õrnusi — nii salaja,
Ja püüdsin mususi — nii salaja.

Kui teda kohtasin — nii salaja,
Siis muud kui kaisutin — nii salaja,
Käsikäes istsime — nii salaja,
Õnnest me vestsime — nii salaja.

Suu suu pääle jällegi — nii salaja,
Lõi armu pitseri — nii salaja,
Me silmis paistis siis — nii salaja,
Suur õnne paradüis — nii salaja.

See juurde muigas kuu — nii salaja,
Ja lõhnas roosipuu — nii salaja,
Sääl lehvis õhtu tuul — nii salaja,
Ja laulis linnu huul — nii salaja.

Kord juhtus isa pääl — nii salaja,
„Mis, tüdruk' teed sa sääl — nii salaja“?
Mu armsam kambrikses — nii salaja,
Siis nuttis silmavees — nii salaja.

Mul kirja kirjutas — nii salaja,
Ja posti toimetas — nii salaja,
„Ka isa lubata — nii salaja,
Su oma olen ma — nii salaja“.

Ma enda mundri lõin — nii salaja,
Ja armsa koju tõin — nii salaja,
Ei tulnud isa siis — nii salaja,
Vaid avalikult viis — meid lugema!

O. B. järele L. H.

Voorimees.

Kuplee «Kosjasõidust». J. Simmi muusika. Soolonumbriks siidnud L. H.

Ettekandja esineb voorimehe riietes piitsaga, mida ta iga refrääni juures plaksutab. (Noot raamatu lõpul).

Ma ole voorimees,
Ilm lahti minu ees!
Kui saksa sooviva
Ja sõita käseva,
Kas väikest sjasörki
Või kohe venevärki —
Noh, mes säääl suurusta,
Eks sõita ikka saa.
:,: Valäi, tuhknai, las leekida,
Kas läbi terve ilma maa! :,:

(Räägib.) Mina ole voorimees Tsups, minu nimi om Tsups, nagu minu esälgi, kes oma eluaig liinan öövaht olli, nagu tema õnnis esägi, kes tolle ameti jälle enda esä käest pärinu olli, kaugembade mu esä jutusta es tiia, sest tema es mäleta enam, kas tema vanaesäl esä olli või es olegi. Minu esä olli üks tore mees ja näi nagu üks rüütli välla: vile kaalan, pasun külle pääl ja suur pikk piik käen. To piik, to olli küll õieti laterna kistutamise ora, aga ükskõik. Joba tillukesest pääle mõtli ma: oles ma üks öövahis saas! Esä lubas kah, no kui ma siis tolle pasuna ja vile kõrd kätte sai, siis es ole ütélki liina kodanikul magamisega muret ja mind lasti ametist valla. „Nüüd, kos mul aiga küllalt olli, nakasi ma peigmehes. Minu pruut müüs turu pääl ubinid. Olli tore naesterahvas, aga mitme hengega nagu kõik naese — egä ubina ostja jaos olli tal oma heng ja too ai minu henge peris täis. Et to rohilane toit üks liiga vesine olli, siis hakasi mõne soolatsema armastuse järgi ringi kaema, mes mul ka väga hästi kõrda läits, sest ma sai üte pursui manu solgi koha ja ega õdagu olli üks trepi pääle luua taade midagi minu jaos ära pantu. Aga viimas saiva sunniku aru ja lassiva mu kõrbekaarna Katta valla, siis es ole enam muud tetta, kui naka voorimehes. Nüüd ei tiia, kui kaua sedägi ametit om, sest hobese elektriseeritasse kõik ära ja laseva juba esiendast mööda unliitsit nagu elitatu välgu. Voorimeest, nagu ta periselt om, näete täamba, võib olla, peramist kõrd enda een, ehk sis täistopitult komnegi muusejummin. Aga egn midagi teta ei ole, muud kui las leekida. (Lööb piitsaga plaksu).

(L a u l a b.)

Küll oli vanast hää,
Ei see aeg meelest lää,
Siis polnud konkurentsi,
Kes taht, võis jalgse vantsi.
Sull ükski igal aal
Sõit kella kõlinal.
Nüüd konsistooril: luba —
Ka Kuljus kaelas juba!
:,: Valäi, tuhknai jne.

Veel sõidu vabadus,
Sild Tartus tore uus.
Kuid vabadust ei märgi,
Toob meelde vene värgi:
Ta ehit Esto-Russ,
Sest oma mees om suss!
Noh, mis sest rääkida,
Eks üle ikka saa.
:,: Valäi, tuhknai jne. :,:

Üht kogupõllumeest
Ma mõne marga eest
Kord sõidutin ja ütlin
Kõik stüame päält, mis mõtlin:
Sa ainult näeksid end,
Kas see om eesti vend!?
Ta vastas: bitte, bitte,
Ma seisan in der Mitte.
:,: Valäi, tuhknai jne.

Ma kiriku ei lää,
Sest asjast suurt ei tää,
Sest kõik to usu asi,
Om minu meelest sasi.
Kuid sellepärast loll
Ma pole mitt' üts toll:
Mul paku alba trossi —
Löön nõna õkva lossi!
:,: Valäi, tuhknai jne.

Teatri tihtigi
Mind vanast peteti:
Sääl aeti kunsti takka —
Ma saalin muud kui makka!
Nüüd om sääl parem kõrd
Ja ehtsam tubat võrd,
Sest alati saab nalja,
Kui naistel seere palja.
:,: Valäi, tuhknai jne.

Küll härrad kihutid,
Kui ettevalmistid
Nad valimistejanti,
Kõik ratta käima panti.
Nüüd sabad sorgu jäid,
Nad pikanina said:
Sots ilma kärata
Neilt võttis kanika.
:,: Valäi, tuhknai jne.

Kes vanast seda näi,
Et saks su pääle kai?
Ta eest iks pages seni
Me sugune, kui peni.
Nüüd tüte kõrraga —
Ei mõista mõtelda!
Just nagu õlle silte
Von Sievers jagab pilte.
:,: Valäi, tuhknai jne.

Kui mõisnik uhkustas,
Siis täkud rakendas.
Neil polnud lakku pikki,
Iks sõites sabad kikki.
Nüüd pisut teine mood,
Kuid pea need samad lood:
Ei põeta hooste sabu,
Vaid näeste kuklatagu!
:,: Valäi, tuhknai jne.

(Kohalikud).

Mida üks moodne daam reisisid ei või.

Naljaettekanne.

Ta ei või mitte reisida lastega, siis tapab teda see segadus, ta ei või ka reisida ilma lasteta, siis oleks igatsus ta surm.

Ka lahtise akna juures ei või ta istuda, sest siis külmatab ta end ära, ja kinnise aknaga on võimata, sest siis lämbub ta ära.

Ta ei või istuda tagurpidi, siis saab ta pöörituse, ta ei või ka istuda edaspidi, siis on kole tõmbus.

Sõidu ajal ei või ta süüa, siis läheb süda halvaks, ilma söömata ei või ta ka olla, siis sureb ta nälga.

Ta ei või reisi ajal rääkida, see väsitab kurku, vaikida ei või ta ka, sest seda ei saa ta üleüldse mitte.

Ta ei või vaguni nurgas istuda, sest säääl tuleb suits talle näkku, ka keskel ei või ta istuda, sest säääl on ta väga kinnikiilutud.

Ta ei või alati istuda, siis surevad ta liikmed ära, ta ei või ka seista, siis kaotab ta tasakaalu.

Ta ei või lamada, siis sasib ta oma frisuuri ära, ta ei või ka sirgelt istuda, sest seda ei kannata jälle selgroots välja.

Ta ei või sõites lugeda, sest siis hakkavad silmad virvendama, ta ei või ka lugemata olla, sest siis on hirmus igav.

Ta ei või vagunis üleval olla, sest et ta väga unine on, ta ei või ka magada, sest et sõit väga raputab.

Meresõidul ei või ta laeva eesotsas olla, sest siis jääb ta merehaigeks, ta ei või ka laeva keskel olla, sest säääl lõhnab masinaõli järele, tagapool ei või ta ka sõita, sest säääl on kange tõrva hais.

Ta ei või kajutis magada, säääl on väga kitsas, ka salongis sohva pääl ei saa ta magada, sest sääält kukub ta maha.

Rohelises olles ei või ta seista, siis väsivad jalad ära, maha istuda ka ei või, siis tulevad sipelgad kallale.

Mäest üles minna ei või ta mitte, siis hakkab süda klop-pima, mäest alla ka mitte, siis hakkavad põlved värisema.

Väikeses hotellis ei või ta elada, sääl hakkab lihtsus närvide pääle, suures hotellis ka mitte, sest sääl hakkab jälle arve närvide pääle.

Toas einet võtta ei või ta mitte, sest sääl on hirmus igav, söögisaalis ka mitte, sest selleks ei saa toalett valmis, rõdu pääl koguni mitte, sest sinna tulevad erilased.

Teed juua ei või ta mitte, sest see on väga mäge, kohvi aga ka mitte, see on arsti poolt ära keelatud ja shokolaadi veel koguni mitte, sest see ajab hirmus paksuks.

Mere äärde ei või ta jääda, sest siis tahab ta kangesti mägedesse, mägedes ei või olla, sest siis tahab ta mere äärde.

Suplema ei või ta minna, sest vesi on hirmus külm, suplemata ei või ka olla, sest siis on kole kuum...

Agä muidu võib ta kõik!

A. Moszkovski järele I. H.

ARMASTUS.

*Armastus on jumalus,
Kõrgem usutunnistus,
Kelle templiks terve maa
Loodud loomissõnaga.
Taevavõlv on kupliks tall,
Laotus vahetekiks all,
Tulukesteks tähteläik,
Pühaks lambiks kuldne päik,
Viiruksuitsuks uduloor,
Lauljateks suur linnukoor.*

*Selles templis ühtelugu
Preestriteks on õrnemsugu,
Altriiks abielujärg:
Mees sel järjel — ohvrihärg.*

Saphir'i järele I. H.

SILUETID.

Ettenägemine.

„Kustuta mureta oma armetu tuluke“, ütlesid igavesed tähed tuletorni vahile ühel imeselgel kuuvalgel ööl.

„Meie paistame laevnikule miljonkordselt kõikumata kõrgusest. Meie oleme ja saame ikka olema. Kustuta ära ja mine rahulikult magama.“

Tornivaht jäi silmapilguks mõttesse, siis valas ta naeratades õli leekidesse

Taevas läks pilve, torm piitsutas merd ja kaugele üle vee helkis kui ainuke päästmine — tuli, mida süüdanud inimese käsi.

Usk.

Väsinud põletavast päikesest, jänust kuivanud huultel, peatas karavaan, võimetu edasi minekuks, omad sammud.

Tema juht astus kameli seljast, põlvitas läikivale liivale, oma hõõgavat nägu päikese poole pöördes.

Ta rististas omad käed ja palus ärdalt: „Issand, kes sa meile vett keelad, saada minu meelt heitvatele inimestele Fata Morgana!“

Aukartus.

Päiksepaistelisel ja lootusröömsalt läksid kaks noort inimest läbi kastevärske metsa.

Sääl tuli neile üks vanamees vastu.

Aukartuses tervitasid noored halle juukseid, astusid kõrvale ja lasksid ta aupakkudes mööda.

See oli ilus.

Vanake läks edasi.

Sääl tulid üliõpilased talle vastu.

Need laulsid vabaduslaule.

Siis astus vanake kõrvale, paljastas oma lumivalge päa ja tervitas aukartes vaimustatud noorust.

See oli ometi veel ilusam!

Saksa keelest L. H.

VIIS RÕÖMU.

Iseloomude kujutused.

Hermann Heijermans'i järele A. S.

Isikud.

Ühe vangimaja direktor.

Ülevaataja.

Nummer seitse.

Nummer kaheksakümmend kolm.

Selle emä.

Nummer kakssada viisteistkümmend.

Nummer üks sada kolmteistkümmend.

Selle tütar.

Nummer kuuskümmend seitse.

Tükk mängib Hollandis. Näitelava kujutab direktori tuba väljavaatega vangimaja õue pääle. Tagaseinas raudvõredega aknad. Lillepotid aknalaudadel. Aktide kapp, mille kohal kuninga rinnapilt. Väike kirjutuslaud. Heledad päiksekiired langevad põiki läbi pahempoolse akna. Kõik vangid vangitülikonnas. Vurrude ja juukste moega võib vaheldust luua.

ESIMENE RÕÕM.

(Direktor, ülevaataja, nummer seitse).

Direktor (halliks läinud ametnik — sõjamehelik kehahoid — aumärgid — kange ülesastumise viis). Kas siis veel ei kõlistata?

Ülevaataja (noor energiline mees). Peab silmapilk niikaugel olema. (Avab ukse ja kuulatab, vangimaja kell hakkab lööma). Just nagu oleksid nad seda kuulnud. (Vaatab oma taskukella). Kaks minutit hilja, härra direktor.

Direktor. Laske õige nummer seitse siia tulla.

Ülevaataja. See viidakse parajasti ühes teistega õhu kätte, härra direktor.

Direktor. Seda parem, see on tal viimane kord.

Ülevaataja (imestades). Ka viimane...?

Direktor. Minge aga pääle.

(Kui ülevaataja ära on, võtab aktikapist mõne aktikimbu, paneb nad kirjutuslaua pääle, läheb pahempoolse ukse poole ja räägib ukseavausse). Teie peate natuke kannatama, inimesed. Ikka üksteise järele. Ja tasa, mõistate? Ja hulgumist võite väljas toimetada, pange seda tähele. Ja mingit janti — muidu peab järgmine seda kauemini ootama. (Nummer seitsmele, kes kõheldes paremal pool uksele seisma jäänud). Ja, ja, ikka sisse. (Istub kirjutuslaua juurde). Sää! on üks tool. (Otsib ühe aktikimbu välja, lehitseb paberid ja vaatab siis naeratades üles). Kas Te aru ei saanud? Istuge.

Nr. seitse (kõssis, kollakas mehikene, hoopis valged juuksed, hallid habeme kontsud, mäletsejad lõualuud, väiksed vesised silmad ja peenike kortsus kael; ta liigutab rahutult mütsi). Istuda? Kui ometi jalutama mineku aeg on? Ja mina ei võinud eila midagi parata — tõesti midagi — ma naersin ainult — kui nad seda raportisse andsid...

Direktor (sõbralikult). Ei seisa sugugi raportis — või ehk siiski — ma ei ole veel sugugi järele vaadanud...

Nr. seitse (temale vahele kõneldes, kartlikult-närviikult). Üks, see istus sää! ja aevastas nii, et õpetaja sellepärast lõpetama pidi — ja see ärritas mind — ja siis ütles ülevaataja, kui mina veel kord peaksin naerma...

Direktor (näpuga ähvardades). Soo? Olite Teie see kirikus? (Raportisse vaadates). Ja, tõsi, see on raporteeritud. (Vangimaja kella löömine vaikib). Naermine jumalateenistuse ajal — sää! peaksin ma õieti...

Nr. seitse. Kõigevägevam jumal — õpetaja üle ma ju ei naernud — õpetaja eest läheksin ma tulest läbi, kui see olema peaks — aga see teine ei saanud aevastamast sugugi järele jätta — ta hakkas ikka jälle pääle tasakesi — ja piuksus nii sää!juures — ta piuksus just nagu hiir lõksus, hähähä! — Ärge pange pahaks, direktori härra.

Direktor. Olgu pääle, olgu pääle...

Nr. seitse. Kui Te mind sellepärast kohe...

Direktor. Ma ei taha ju midagi — ma tahan ainult, et Te silmapilguks maha istute.

Nr. seitse. Ja minu veerand tundi õhu käes... (Nutuselt). Naer võib ju igale inimesele pääle tulla, närvide pärast...

Direktor (naeratades). Meie tuulutame Teid kauemini — hm, hm, hm... kuidas on ometi Teie nimi? (Lõõb aktikaane lahti).

Nr. seitse. Seitse.

Direktor. Ei, ei, ometi...

Nr. seitse (kiirmelt). Ja, ja — seitse — seitsmes kong esimesel koridoril...

Direktor. Ma arvan Teie teist — Teie päris nime...

Nr. seitse (rumalalt naerdes, arusaamata). Hähähähä! Hähähä!
Seitse — tõesti seitse...

Direktor (lugedes). Johann Georg Müller, sündinud...

Nr. seitse (võbisedes). On ta surnud?

Direktor (imestades). Kes?

Nr. seitse. On ta surnud? Ütelge aga kohe — ilma põiklemata — just nagu — nagu — nelja, viie aasta eest ka —

Direktor. Kes siis? Kes siis?

Nr. seitse. Minu tütar — selles majas...?

Direktor. Ei, Georg Müller — vähemalt mitte, niipalju kui meil teada. Teie võite ju päälegi ise seda järel vaadata.

Nr. seitse (arusaamata). Mis ma võin?

Direktor. Ise järel vaadata. — Teil on kuningliku otsuse järele Teie — Teie — laske õige vaadata — Teie viimased neli aastal kingitud. Tema majasteet on kolme nädala eest surnud, tema järeletuleja on üle-eila, laupäeval, Teie ja mitme teise jaoks armuandmise akti alla kirjutatud... Noh? — Noh? Mis Te ütlete selle kohta?

Nr. seitse (naeratava nürimeelsusega). Hähä — hähä — ja, ja...

Direktor. Teie võite minna, Georg — hm, hm, hm...

Nr. seitse. Seitse, härra direktor.

Direktor. Teie ei ole sellest silmapilgust saadik enam nummer seitse.

Nr. seitse. Ei, ei, — et, et, et, et...

Direktor. Teie olete nii vaba kui lind õhus.

Nr. seitse. Hähähä — nagu lind... Kas ma tohin nüüd õhu kätte? Ja naernud, ja, naernud — olen ma — see on õige, selle vastu ma ei vaidle sugugi, aga ülevaataja, see tõmbas...

Direktor. Kas Te siis aru ei saanud, mis ma Teile ütlesin, Georg Müller?

Nr. seitse. Ja, ja... ta ei ole veel surnud — siis kestab veel küll kaua temaga — kaua — oma naesest tean ma ju, et ta — minu pojast ka — aga tema on sitke — vast sitkem kui mina — nagu see hullumeelsete juures võimalik on...

Direktor (rõhuga). Johann Georg... (see ei kuullegi) Nummer seitse!

Nr. seitse. Jah, härra direktor...

Direktor. Nummer seitse — uus kuningas on käsu andnud, Teid veel täna vabaks lasta, mõistate? — Teid — vabaks — lasta!

Nr. seitse. See on hää, härra direktor...

Direktor. Kuritöö üle, mis Teie enam kui kahekümne aasta eest teinud olete, on Teil nüüd kaua küllalt võimalust olnud järele

mõtelda → eks ole, nummer seitse? Kui kurjategija olete Teie seltskonnast lahkunud — kui kahetseja inimese, seda tahame vähemalt uskuda, anname meie Teid ilmale tagasi! Teie olete vaba. Kas see on Teile selge? Mis Te oma tööga teeninud olete, makstakse Teile välja, Teie olete siin ennast eeskujulikult ülespidanud, tõsiseid kiitusi raportis Teie üle...

Nr. seitse. Raport — ma istusin üsna vaikselt ja palvetasin — kokkupandud kätega — Teie võite järel pärida — seda pidi ülevaataja nägema — kui ta minu pääle hammast ei ihu...

Direktor (kõlistab). Ja, ja, hää küll... (ülevaatajale) Nummer seitse on vaba, seisab üheskoos armuandmise nimekirja pääl, Teie võite temaga administratuuri minna.

Ülevaataja. Siis võime õige üksteisele kätt anda selle pääle, seitse.

Nr. seitse (kartlikult). Mis on?

Direktor (ülevaatajale). Ei saa talle selgeks teha — ta ei saa sellest aru.

Ülevaataja. Teil ei ole enam tarvis oma kongi tagasi minna, seitse! (Naerdes.) Inimeselaps, Teid visatakse uulitsale!

Nr. seitse (tõmbitt). Uulitsale — mitte enam — mitte enam minu... Kes seda ütleb?

Direktor (naerdes). Uus kuningas.

Nr. seitse (pikaldaselt, aegamööda arusaades). Mina ei pea enam siia jääma? Mis olen ma siis — mis olen ma siis, teinud?

Direktor. Teie olete pikkade aastate jooksul minu ja minu eelkäija juhatusel ennast nii eeskujulikult üles pidanud, Georg Müller...

Nr. seitse (arusaamise helgiga). Mispärast ei ütle Teie seitse? — Mispärast nimetate mind minu nimega? Ja, see on kord minu nimi olnud...

Direktor. Ma nimetan Teid Teie nimega, nagu iga teine seda ka nüüd jälle teeb — sest et Teie mitte kauemini siia jääda ei tohi.

Nr. seitse. Kas ma ei tohi enam kauemini siia...?

Direktor. Ei. — Minge aga nüüd ühes ülevaatajaga. On veel rohkem ootamas...

Nr. seitse (aegamööda üleskerkiva ärevusega). Ma ei taha mitte kaasa minna — mina ei tea midagi enam väljast — mitte midagi enam, ma mõtesin, et ma siin rahulikult surra võiksin — nagu õpetaja mulle sagedasti lubanud on — mis ma siis säääl väjas — säääl väljas...

Direktor (akna pääle näidates). Küll Te seda juba märkate, kui Te aga jälle päikse käes olete.

Nr. seitse (halbilt). Mis kuu meil on.

Direktor (annab ülevaatajale märku, veel korraks ära minna). Juuni.

Nr. seitse (sõrmede püül lugedes). Juuni?... Juuni?... Missugune juuni siis?

Direktor. Esmaspäev — neljasteistkümnes... Kas nüüd teate?

Nr. seitse. Esmaspäev... Esmaspäev... Juuni... Juuni... Mis aasta meil on? (Nõrgalt naeratades). Ma ei tea midagi enam... midagi...

Direktor. Tuhat üheksasada kuus. Aastal 1885 olete Teid kinni mõistetud — kihvitamise pärast — kahe...

Nr. seitse (tagasitõrjuva liigutusega). Kahe... kahe... (langeb ühe tooli peäle ja hakkab vabiseles nutma). Ärge saatke mind ometi ära — mis pean ma väljas — väljas... ei tea...

Direktor. Võtke ometi meel päha, Teil on ometi ehk väljas veel — mõned tuttavad...

Nr. seitse. Ei.

Direktor. Noh, kas Te ei taha oma sündimisepaika tagasi — tiks ametnik viib Teid raudteele.

Nr. seitse. Ei.

Direktor. Kas Teid siis viimastel aastatel siin keegi vaatamas ei käinud?

Nr. seitse. Ei!

Direktor. Kui Te ehk õpetaja juurde...

Nr. seitse. Ei — eila alles naersin — seda ei...

Direktor. Ja, Georg Müller — siia jätta me Teid ei tohi.

Nr. seitse (viha pärast kogeledes). Kui mina aga süiski lootan, et ma ialgi enam kirikus ei naera — mis võib see siis uuele kuningale kahju teha, kui ma siin suren? Mis õpetaja ometi mulle ka lubanud on — seda võite tema enese käest küsida — mis pean ma siis väljas — väljas...? Et nad mind jälle uulitsal mudaga loobivad? Nagu seekord, kui ma kohtust tulin — kui nad mind süüdi mõistnud olid — nende —

Direktor. Kahe kihvitamise pärast...

Nr. seitse. Ja, ja, ei pea mitte tappa — ma olin seekord nii hull kui minu tütar — ja selle raha — selle —

Direktor. Legaadi.

Nr. seitse. Selle legaadi! — Ja, ja! See ei tahtnud mul enam pääst välja minna — sest et minu naene — ikka ütles — ikka ütles — kui neid enam ei oleks — ei oleks — siis oleksime kõigest hädast väljas... (äkitselt meeleheitmises välja murdes). Mispärast tuletad sa mulle seda meelde? Ma olin selle peaaegu ära unustanud, hoopis unustanud!

Mõtle sa, et see mul alatasta pööajus ei pesitsenud — kõigil neil aastatel — neil aastatel, kui ma ärevil lamasin? — Peavad nad siis vä jas jälle karjuna ja kriiskama: kihvtisegaja... kihvtisegaja... kihvtisegaja...?

Direktor. Müller, Müller, o'ge ometi mõistlik — mitte keegi, ükski inimesehing ei tunne ju Teis seda meest kahekümne aasta eest ära...

Nr. seitse. Ja ometi, nad tunnevad mind — kõik...

Direktor. Ah mis. Sää! ripub peegel — kui Te mind ei usu, siis vaadake ometi sinna sisse — olge ometi mõistlik — Teie lahkute vangimajast ilusa hulga rahaga — õpetaja saab Teid ka silmas pidama.

Nr. seitse (on aegamööda üles tõusnud, vaatab aralt peeglisse ja kohkub kokku). Olen mina see? — Mina see?

Direktor (sõbralikult). Noh, kas usute veel, et Teid ära tuntakse?

Nr. seitse (ikka veel tardunult peeglisse vahtides). Kui palju aastaid ei ole ma peeglit näinud?

Direktor (ülestõustes). Kahekümne aasta jooksul mitte. (Koputab temale öla pääle). Küsige administraatori käest, mis Teil vaja läheb — ja siis ütelge mulle jumalaga, kui Te valmis olete.

Nr. seitse. Ei — ei, see ei ole ma mitte enam — (halbilt naerdes) — see on keegi teine, mis?

Direktor (natuke kärsitult). Ja, ja. (Annab läbi ukse ülevaatajale märku).

Nr. seitse (nagu mõtetes eemal). Kas ma pruun või must olen olnud? Pruun! Pruun! Ja nüüd nõnda? Nüüd nõnda? Hähähä... see on naljakas — see on naljakas — kui oma enese näo ära unustanud oled — kui...

Ülevaataja (direktori märgu pääle). Valmis, seitse? Nüüd otsime Teile õige ühe peenikese ülikonna välja.

Nr. seitse. Hää küll, hää küll.

Direktor. Siis jumalaga, Müller — kas Teie ei leia ühtegi tänusõna?

Nr. seitse (jälle oma nürimeelsusse langedes). Ja, ja — kui ma nüüd aga — (vaevaga oma sõnu ühendusse sc. des) kui ma nüüd ainult veel õhu kätte pääsen — ja — ja — mis naermisse puutub — seda ei juhtu ialgi enam — ei, ei, ei — juhtugu veelgi nii veidrat kirikus.

Direktor (ülevaatajale). Nüüd, palun (vaatab paberitasse) number kaheksakümmend kolm.

Ülevaataja. Kuulan, härra direktor.

Nr. seitse (seisab mõttes ja pomisedes peegli ees — kohkub kokku, kui ülevaataja tema käevarrest kinni haarab, ja läheb nagu teadmata kaasa).

(Järgneb).

PÖÖRKIIK.

Ülevaade 1926. aasta kohta 4 vaatuses (12 pildis). Paraja prilli läbi sõbralikult nähtud.

I. vaatus.

Tormi eel ja tormi sees.

1. pilt.

Teelahkmel. Rahvataat istub, kasuk seljas, piipu tõmmates. Üks noormees läheb mööda.

Rahvataat. Pea, pea, noorhärra, kuhu sa nii viledasti valad?

Noormees. Pean töttama, et õigeks ajaks oma teed läbi käia.

Rahvataat. Mis ori sina siis oled nüüd vabal ajal?

Noormees. Minul ei ole vabadust. Aegade valitseja ja aastate jagaja on minu käskija.

Rahvataat. Mis su nimi siis on?

Noormees. Tuhat üheksasada kakskümmend kuus.

Rahvataat. Võeh — või sina oledki see, kellest nõnda palju loodetakse!

Noormees. Jah, iga aasta vahetusel pandakse uue pääle palju lootust. Aga kui ma lõpule jõuan, siis tüdinevad kõik minust ja mina kõigist.

Rahvataat. Aga sinu teekond algab üsna vaikselt selle lahingu järele, millega vana tuhat üheksasada viis lõpetas. Endine valitsus kukutati, uus seati kokku ja asi tahe.

Noormees. Kui kõik ainult vaikselt edasi läheks!

Paharett (ilmub piits vöö vahel). Ehehe, — vaikus enne tormi, puhkus enne etendust!

Noormees (läheb ruttu edasi).

Rahvataat. Nonoo, vana vaenuveli! vast saame tasakesi targemaks.

Paharett. Tühi lootus. Pöörkiigu paneime paremini käima kui kunagi enne.

Rahvataat. Ja ta on meil käinud küllalt kiiresti!

Parteivaim (tuleb, omalaadi ajakohane ülikond seljas). Riigivanem hīgistab deklaratsiooni kallal; lugu hakkab igavaks minema. Ei saa kuidagi pääle hakata.

Pahareti tentsik (sisse tormates). Onkel, asi susiseb! Lääne-Europas on suur uputus!

Paharett. Mis see meile korda läheb?

Tentsik. Oho — see tähendab, et midagi tuleb. Ja Tartus joodi vana aasta lõpul piirituse poed kuivaks.

Rahvataat. Oh seda jänukest, mis sel rahval on!

Tentsik. Esto-Russi vabadusesild sai ükskord ometi valmis. Kui teda prooviti, siis häbenesid insenerid ja linnapäa silla pääl seismast ja läksid silla alla varju.

Parteivaim. Lambapäa, see on julgustükk.

Tentsik. Gambrinus sai Le Coq'i käest 12 miljoni.

Rahvataat. Seda maksab rahvas muidugi Le Coq'ile kinni.

Paharett. Sina poiss vaata parem, et me pöörkiigu rutemini käima panna saaksime.

2. pilt.

Spordiplatsi läheduses. Kuulda suurt elavust.

Parteivaim (üksi). Riigivanem sai deklaratsiooniga valmis. Ei ütelnud küll midagi uudist, aga kõmin läheb kõvemaks.

Parteijõnger mann (lipsab sisse). Vana, erakonnad lasevad juba popside seljas liugu!

Parteivaim. Tubli! Säh, siin on sada marka selle hää sõnumi eest. Osta omale pudel Sievers'i ja pakk Eevat.

Jõnger mann (valab minema).

Parteivaim (üksi). Kui need popsid aga vastu peavad!?

Paharett (tuleb käse hõõrudes). Eesti Pangas tegin hää sehvti!

Parteivaim. Said odavat krediiti?

Paharett. Ei, seda mitte, aga kassameistri käsikassast.

Parteivaim. Mis sellest siis kasu?

Paharett. Püha Lucifer, saa ometi aru! Skandaal on tähtis. Iga erakond süüdistab teise erakonna meest.

Jõnger mann (lippab sisse). Vebermann viiakse ministriks!

Paharett. Kui on kalad roogitud...

Jõnger mann. Lattik ei anna allkirja popsiseaduse seismapanemiseks.

Parteivaim. No tema partei läheb vist lõhki.

Pahareti tentsik (tuleb hirvitades). Õhõhõ... Börse sekretär Michelson pani laeva päält plehku, enne kui nad Tallinna jõudsid.

Paharett. Halloo!

Tentsik. Ülepää on nalja palju! Tallmeister on Pitka erakonnast välja ratsutanud ja tööerakonda sisse sõitnud. Tonkmannil on põllutöoministeeriumis pää ringi käima hakanud. Hünerson ja Tõnisson seletavad kooliraha arveid. Hurrah, pöörkikk käib täie hooga!

Paharett. Kas ma ei ütelnud!?

Tentsik. Ja kõik peavad kaasa tegema, keegi ei pääse, sest Brasiliasse enam ei lasta!

3. pilt.

Rahvataat istub nukralt akna all.

Rahvataat. Mis sellest küll peab saama? Nüüd ei ole muud kui üksteise sõimamine ja maha kiskumine. Ei või enam ajalehte kätte võtta.

Parteivaim (tuleb hääs tujus). Läheb kui lepase reega. Mida lähemale valimised jõuavad, seda rohkem kiik keeru käima hakkab.

Rahvataat. Jah, ja kõnemehed käivad ringi ning ässitavad hingi. Armuline taevas, kuidas see küll lõpeb?!

Parteivaim. Päts ja Teemant on juba niikaugel, et nad üksteise kaelast kinni hoiavad ja nutavad.

Rahvataat. Vaimulikud mehedki on aru kaotanud! Tartu kirikupäeval viskavad ajakirjanikud välja ja paluvad pärast andeks.

Paharett (tuleb). Kui selles tempos edasi läheb ja sõimamise hoog ei vähene, siis ei ole terves vabariigis varsti enam ühtegi ausat meest. (Järgneb).

LUDVIG OJA

Saapakauplus, Tartus, Kaubahoov № 5

(vastu Parklai platsi)

Soovitab pidulistele suures valikus kõiksugu jalanõusid

Hinnad mõõdukad.

—

Hinnad mõõdukad.

KAITSE

MÄRK

!!! KAUBATARVITAJAD !!!

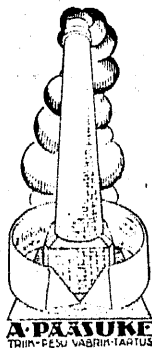
NÕUDKE SELLE KAITSEMÄRGIGA
PATENTEERITUD

PÄEVASÄRKE

JA TRIIKPESU

MÜÜGI K O H A D:

TALLINNAS, TARTUS, VIJANDIS, PÄRNUS,
PAIDES, RAKVERES.

A. PÄÄSUKE

TARTUS — TRIIKPESUVABRIK — TARTUS

K. Sersant & A. Hausenberg'i

tehnikaline büroo

Tartus. — Rüütli tän. nr. 11. Telef. 4-48. — Tartus.

**Kõige täielikum elektrivalgustuse sisseseade
materjalide ladu.**

Erialad: elukorterite ja näitelavade valgustuse
sisseseadmine, elektrijaamade sisseseadmine.

Piksekastid ja nende ülesseadmine.

Raadio-aparaadid ja nende osad.

Asjatundlik nõuandekoht kogu raadio alal.

A. HAUSENBERG & K_o

Tartus, Suurturg 17.

Kõige täielikum Inglise jalgrataste ladu

Jalgrataste osad suurel ja väiksel arvul
odavasti müügil.

Automobiili kummid „Michelin“ vabrikust.

Õmblusmasinad ja nende osad.

Ford

THE UNIVERSAL CAR

FORD AUTO

JA

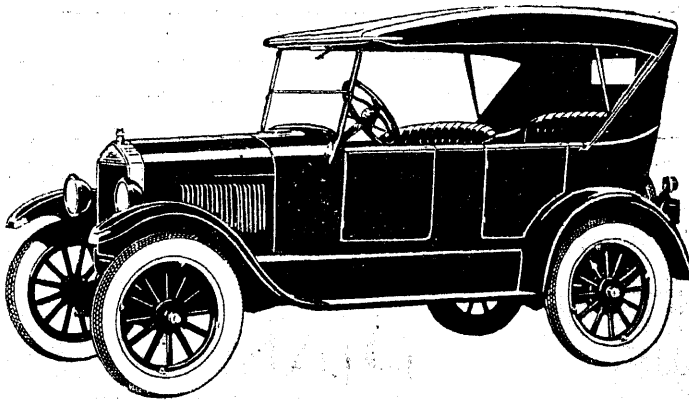
FORDSON TRAKTORI

TÄIELIKUD EESTIKEESED KÄSIRAAMATUD ASJATUNDLIKUS TÖLKES INGLISKEELEST, TRÜKITUD VÄLJAMAAL HÄÄL PABERIL, VARUSTATUD HULGA SELETAVATE PILTIDEGA, SAADEKASE VÄIKESE TASU FEST. PILTIDEGA EESTIKEESED KATALOOGID HINNATA.

FORD MOTOR COMPANY VOLILINE ESITUS

A. ROSENVALD & Co.

TARTUS, SUURTURG № 8, TARTUS

Ühisus „Estonia Eksporttööstused“ esitajana ostame aasta ringi kergelt nuumatud

bacon sigu

eluskaal 5—7 puuda ja maksame ühistegelisel alusel kõige kõrgemaid päevahindu.

Piimakarjapidajad!

Ainult jõutoitude abil suudate karja püüaandi kõrgel hoida, et võimalik oleks suuremal määral kooritud piimaga bacon sigu toita. Kodumaa jõutoitudest on karjatoitmiseks kõige soovilavamad linaseemne koogid, mis sisaldavad 24—25 prots. sulavat munavalget.

Bacon sigade müümise juures palume järelepärimistega meie poole pöörata

O-Ü. „Tartu Piimatööstus“

Tartu. — — Riia tänav nr. 40. Telef. 6—32. — — Tartu.

J. MÖTTUS

TELEF. 6-11

TARTUS, KUUNI TÄNAV NR. 6

TELEF. 6-11

PARFÜMEERIA, KOSMEETIKA JA KUMMIKAUBAD

RIKKALIK VALJAVALIK

HINNAD ODAVAD

KLAVERITÖÖSTUS

JOH. VIHMA

(FND. QSS. ASUT. 1894.)

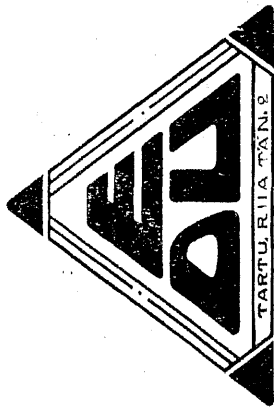

SOOVITAB ILUSA KÕLAGA KORRALIKULT VALJATOOTATUD

PIANIINOSID

KAHES SUURUSES

TARTUS, GILDE TÄN. 7, KRT. 2.

Kõik
teadlikud ostjad
ostavad oma pa-
beritarbed ainult
ärist

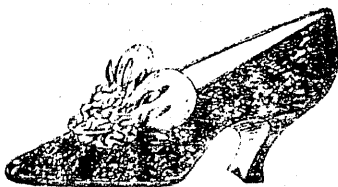
„EDU”

Hää kaup –
õiglane hind!

TSCHERNOV, LUKSEP & Ko.

riidekauba ladu on oma suure
väljavaliku ja odavate
hindade poolest
esimesel kohal
TARTUS.

:: Jällemüüjatel odav ostukoht. ::

Kõige paremad jalanõud
ostate ja tellite

J. Vengerfeldt'i

ärist

Tartu, Rüütli 5.

::

::

Tartu, Rüütli 5.

Rikkalik väljavalik

parematest Inglise ja kodumaa

ülikonna
püksi
palitu
mantli
kostüümi

riietest

Laos kõik viimased uudised moodi alal
Kiire ja korralik tellimiste täitmine

riideäri **Karl Vengerfeldt**

:: Tartus, Rüütli tän. nr. 7 — Kõnetraat 6-18 ::

SS KOOLIÕPETAJAD SS

KOOLI TARBEID OSTATE KÕIGE
KASULIKUMALT MEIE LADUST

A/S. TÖNISSON & K^o

TARTUS — SUURTURG 14, TEL. 85

PIDUKALENDRI

OMA JALGEL

· EKSEMPLARISI ON VEEL SAADA. HIND 100 MK.

RIKKALIK SISU ETTEKANNETEKS.

MUUSIKALISTE PALADE NOODI

MATERJAAL ILMUB JÄRJEKAUPA

KUUKIRJAS

OMA JALGEL

TELLIMISE ADRESS: RIIA TÄN. 2, K. 1, TARTUS.

Nii salaja.

pp
pp
Armastin neiukest - nii sala - ja,

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (B-flat) and a 4/4 time signature. The lower staff is in bass clef. The music is marked 'pp' (pianissimo) at the beginning and again above the first measure of the vocal line. The lyrics are 'Armastin neiukest - nii sala - ja,'.

ma kõigest südamest - nii sala - ja, ta pääle

The second system of music continues the melody. The upper staff has a key signature change to two flats (B-flat and E-flat) and a 4/4 time signature. The lower staff remains in bass clef. The lyrics are 'ma kõigest südamest - nii sala - ja, ta pääle'.

päeval, ööl - nii sa - la - ja, mõttesin puhkel, töö

The third system of music continues the melody. The upper staff has a key signature change to three flats (B-flat, E-flat, and A-flat) and a 4/4 time signature. The lower staff remains in bass clef. The lyrics are 'päeval, ööl - nii sa - la - ja, mõttesin puhkel, töö'.

nii sa - la - ja.

The fourth system of music concludes the piece. The upper staff has a key signature change to two flats (B-flat and E-flat) and a 4/4 time signature. The lower staff remains in bass clef. The lyrics are 'nii sa - la - ja.' The system ends with a double bar line and a fermata over the final note.

Suuremata uudishimuline.

Ettekande tekst pidukalendris
, Oma jalgel" 1926.

Moderato.

f

ff - meerikaus ma astsin lae...va, mis

reisijaid Euroopa toi, kuid äkki viis tu sõitjad

tae...va, sest ujur miintel au-gu loi. Ma olen

2

rändand küll Koidu valgel, küll õhtu ehk ümber

käänd, küll Pater-na, küll tule val-gel, kuid

sarnast ...met pole küll ränd. D.C. al.

Voorimees.

J. Simm.

f *Fine*

Alla olen voorimees, ilm löhki minu ees. Kui

saksad soovivad ju sõita käse-vad, kas

väikest sica -- sõr-ki või koke ve-ne-värki-noh,

missüäl suurusta, eks sõita i-ka sad.

rit

Va-läi, tuhna-i las peeki-da kaas lä-bi terve

ilmamaa, va-läbi terve ilmamaa.

D.C. al. Fin.

Väike pulmameis.

Mitte ruttu.

R. Vinterberg.

Üks paar kaob ragu vette, kuu

Al.
maalereisib ta. Sõälviisib oma et...te, ei

N.
keegi luurea ka. Ja airult lamba-kari ning

Al.
lehmad söödi põäl, need imetlevad paari, kes

Mol.
aega veelab saäl, need imetlevad paari, kes

aeiga veeval säät.

Ref. N.

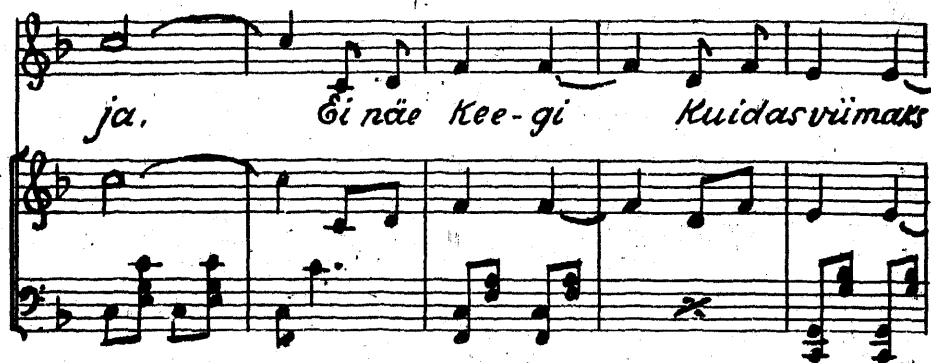
Ühe väikse pulma rei-si leeksin

ll.

meeldi si-nu-ga! Eitca Kee-gi

Kuisa tuleci öhtul miru juure sa-la.

ja. Ei näe Kee-gi Kuidasvümaks

minu kaisus jääd ui-ru-ma. Sarrast

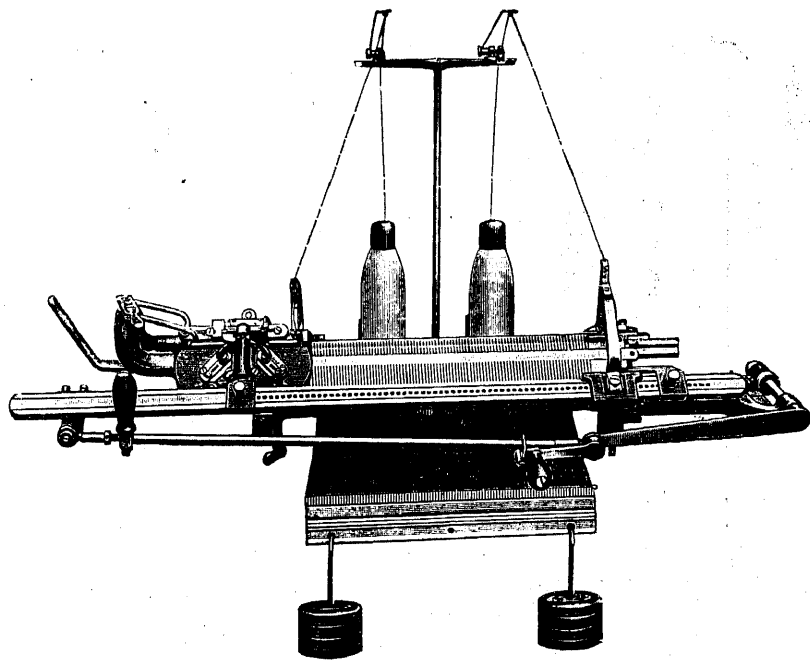

väikest pulmameisi ei või keegi paluks

pi-da-da.

Kudumismasinad

Ilmakuulsa Ernst Rochlitzer'i vabrikust Mühlhausenist jätavad kõik teised kudumismasinad kaugele kõrvale oma headuse ja vastupidavuse poolest. Müük vabriku hindadega, täielisel vabriku vastutusel ja pikaajalise järelmaksuga.

Rochlitzer'i vabriku ladu ja ainesitus Eestis

A. LAURSON

PEALADU TARTUS, LODJA TÄNAV 5, TELEF. 8-13
OSAKOND NARVAS, JOALA TÄNAV 4, TELEF. 2-49

Ladus alati üle 50-ne iga numbri ja laiuslist kudumismasinat. Kõige uuemat tüüpi käsi ja automaat elektri jõul töötavaid mustri masinaid ja kokkurõmlusmasinaid kujutud tööde jaoks.

Kõik masinad mis on nimetud ladust ostetud ja mingisugust seadmist ehk parandust nõuavad, saavad kiirest korda seatud täiesti ilma maksuta, viie aasta kestvusel.

J. ALT

KELLA- JA KULLASEPA ÕRI
TARTUS, ALEKSANDRI T. 10.

///
MUUDUD KAUBA ROHKUS
RÕÕGIB SELGET KEELT
JA ANNAB SELLEST TUN-
NISTUST, ET KÕIGE
PAREM JA KASULIKUM
OSTUKOHT LÕUNA-
EESTIS SEL
ALAL
ON

J. ALT TARTUS
ALEKSANDRI T. 10
MÜÜK SUUREL JA VÄIKSEL ARVUL

Kuld laulatus-sõrmused 585(56), 750(72)
855(82), ja 960(92) proov.

Kuld ja hõbeasjade müük
◁ ja tellimiste peale valmistamine ▷

Hästi väljaproovitud kõiksugu kellade
müük ja parandamine paremate meist-
rite poolt vastutusega.

PAREMAD KRISTALLKAUBAD

Johannes Alt, Tartus, Aleksandri t. 10
Telefon 7-97